

TOÁT YẾU KIM CANG BÁT NHÃ

- ✦ Thọ trì đọc tụng bốn câu kệ
- ✦ Y Pháp Sanh Ra

Thơ Tri

Độc Tung

Bốn Câu Kệ

THỌ TRÌ BỐN CÂU KỆ

★ Đoạn 8: Y pháp sanh ra.

CHÁNH VĂN

Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Nếu người đem bảy báu đầy cả thế giới Tam thiên đại thiên dùng để bố thí, thì phước đức người đó được có nhiều chăng?

* Tu Bồ Đề thưa:

Bạch Thế Tôn, rất nhiều. Tại sao? Phước đức đó, chẳng phải phước đức tánh, thế nên Như Lai nói phước đức nhiều.

• (Phật bảo tiếp):

Tu- bồ- đề, nếu có người nào ở trong kinh này thọ trì, cho đến chừng bốn câu kệ v.v... (乃至四句偈等) vì người khác mà nói thì, phước đức của người này hơn phước đức của người bố thí kia. Tại sao? - Này Tu Bồ Đề! Tất cả Chư Phật và pháp Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác của Chư Phật đều từ kinh này phát ra. Tu Bồ Đề! Nói Phật pháp đó, tức chẳng phải Phật pháp”.

★ Phước đức nhiều.

CHÁNH VĂN

Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Nếu người đem bảy báu đầy cả thế giới Tam thiên đại thiên dùng để bố thí, thì phước đức người đó được có nhiều chăng?

• Tu Bồ Đề thưa:

Bạch Thế Tôn, rất nhiều. Tại sao? Phước đức đó, chẳng phải phước đức tánh, thế nên Như Lai nói phước đức nhiều.

❖ **PHƯỚC ĐỨC TÁNH:** Đối với phước đức tướng mà nói.

❖ **PHƯỚC ĐỨC TƯỚNG:** Phước đức còn trong tạo tác sanh diệt.

▪ *Vì “Chẳng phải phước đức tánh”, tức là Phước đức tướng “Thế nên Như Lai nói phước đức nhiều”.*

➔ Sống bằng tánh Kim Cang, nhưng không hoại các pháp thế gian (là phước đức tướng).

➔ THÌ: Tánh – Tướng thường trụ ⇔ Không một, không khác → Tất cả đều từ Tánh Kim Cang.

✧ Không bằng thọ trì Kinh, vì người khác diễn nói.

Phật bảo

Tu- bồ- đề, nếu có người nào ở trong kinh này thọ trì, cho đến chừng bốn câu kệ v.v... (乃至四句偈等) vì người khác mà nói thì, phước đức của người này hơn phước đức của người bố thí kia.

✧ CỤ THỂ PHẬT DẠY

“Nếu người đem bảy báu đầy cả thế giới Tam thiên đại thiên dùng để bố thí, thì phước đức người đó được đã nhiều”. Nhưng không nhiều bằng “Người nào ở trong kinh này thọ trì, cho đến chừng bốn câu kệ v.v... (乃至四句偈等) vì người khác mà diễn nói”.

❖ Muốn biết rõ → Cần biết cách thọ trì Kinh Kim Cang này, vì người khác diễn nói một cách đúng nghĩa như lời Phật dạy trong Kinh.

✦ Thọ trì đọc tụng cho đến chừng bốn câu kệ.

Phật bảo

Tu- bồ- đề, nếu có người nào ở trong kinh này thọ trì, cho đến chừng bốn câu kệ v.v... (乃至四句偈等) vì người khác mà nói thì, phước đức của người này hơn phước đức của người bố thí kia. (Ở những đoạn khác, Phật có nói thêm “đọc tụng”).

1) Bốn câu kệ nào?

- Thọ trì Kinh Kim Cang, có thể là toàn văn kinh, cho đến ít nhất là khoảng chừng 4 câu kệ.
- Chứ không phải Phật khuyên chọn cố định 4 câu kệ nào đó.

2) Thọ trì đọc tụng như thế nào?

- **Đọc tụng Kinh Kim Cang** → Đạt đến LÃNH HỘI và GIỮ GÌN, sống cho được bằng THỂ TÁNH Kim Cang BÁT HOẠI nơi chính mình → Đó là chân thật Thọ Trì Đọc Tụng.
- Nếu hằng ngày chỉ đọc tụng văn tự thôi → Ý nghĩa đơn giản, hời hợt quá. Không nhận sâu mầu.

- Không phải tính trước là tụng đoạn nào, hay 4 câu nào thì sẽ được lãnh hội.
- Chỉ là CHUYÊN TÂM, không dính kẹt trên chữ nghĩa. Cơ duyên chín muồi → Bừng ngộ bất cứ đâu.

TÁNH
KIM CANG
HIỆN TIỀN

THỆ
NGỘ

- Các câu còn lại là gì? Không phải Kinh?
- Tìm theo chữ nghĩa, không ngộ Phật Chỉ.
- Tìm tướng bên ngoài, tự cứu không xong.

- Không chọn lựa hay tính trước một câu nào cả.
- Nhất tâm thọ trì Kinh Kim Cang đúng pháp.
- Đắc lực, chín muồi → Tánh Kim Cang bùng vỡ.

Tìm 4 câu kệ nào đó
Thông đạt lời Phật dạy

- Phật dạy đọc tụng toàn văn Kinh này, cho đến ít nhất là 4 câu kệ.

ĐỌC TỤNG
BỐN CÂU
KỆ NÀO?

- Không phải, chỉ tìm duy nhất 4 câu kệ nào đó để đọc tụng.

★ Vì người khác diễn nói như thế nào?

1) AI LÀ NGƯỜI KHÁC?

- Chỉ cần không nghĩ tưởng → Thể hội Tánh Kim Cang → Tất cả hiện thành.
- Đâu cần gượng nói CÓ người sau hay KHÔNG người sau. (“Có – Không” không đến kịp trong ấy).

2) TẤT CẢ KHÔNG KHỞI → TÁNH THỂ NHƯ NHƯ TỰ BIẾT NÓI KINH.

→ Phải làm sao mới đúng yếu chỉ Kinh Kim Cang?

- Phải không thấy mình nói Kinh – Không có Kinh để nói – Không có người sau thật để nghe
→ Ở trong thể Kim Cang để nói → **Mới thật nói Kinh Kim Cang.**

Chủ yếu

- Lặng tâm – giác sáng → Tánh thể Kim Cang hiện tiền → Hằng sống ngay đó mà tùy duyên giảng nói, nhưng không động môi lưỡi → Sống trong thể Kim Cang để nói ra Kim Cang → Mới thật nói Kinh Kim Cang.
- Phải thọ trì, đọc tụng, vì người khác diễn nói đến bộ “**Kinh này**” đúng lời Phật dạy, như là một điều kiện để khẳng định phước đức lớn của người thọ trì Kinh này: Phước đức lớn, vì “*Tất cả Chư Phật và pháp Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác của Chư Phật, đều từ kinh này phát ra*”.

✧ ĐỨC PHẬT KẾT LẠI VỀ YẾU CHỈ VÌ NGƯỜI KHÁC DIỄN NÓI.

✧ ĐOẠN 32. ỨNG HÓA CHẲNG PHẢI CHÂN

CHÁNH VĂN

Này Tu Bồ Đề! Nếu có người đem bảy báu đầy cả vô lượng vô số thế giới dùng để bố thí; nếu có người thiện nam, kẻ thiện nữ phát tâm Bồ đề, thọ trì, đọc tụng, vì người khác mà diễn nói kinh này, cho đến chừng bốn câu kệ... phước của người này hơn người bố thí kia. **Làm sao vì người mà diễn nói? Chẳng chấp thủ nơi tướng, như như chẳng động.** Tại sao?

Tất cả pháp hữu vi, Như mộng, huyễn, bọt, bóng.
Như sương cũng như chớp, Nên khởi quán như thế.

✧ ĐỨC PHẬT KHẲNG ĐỊNH

- Vì người mà diễn nói Kinh này bằng cách: “*Chẳng chấp thủ nơi tướng, như như chẳng động*”. → Lúc này, như nghĩa bài kệ đức Phật vừa nêu trên: Bất động mà thấy rõ tất cả đều huyễn hóa = Như Huyền Tam Muội (Chánh định) ⇔ **NGAY ĐÓ – LÚC NÀY:**
- Đang nói Kinh, nhưng Không khởi thấy có người nói – Không khởi thấy có pháp để nói – Không khởi thấy có người nghe → **NHU THỂ** mà lưu xuất vô lượng diệu nghĩa.

Kính Mừng Là Mẹ

Chư Phật...

Và Pháp Vô Thượng Bồ Đề

* KINH NÀY LÀ MẸ CỦA CHƯ PHẬT VÀ PHÁP VÔ THƯỢNG BỒ ĐỀ

Phật dạy

...Tu- bồ- đề, nếu có người nào ở trong kinh này thọ trì, cho đến chừng bốn câu kệ v.v... (乃至四句偈等) vì người khác mà nói thì, phước đức của người này hơn phước đức của người bố thí kia. Tại sao? - Nay Tu Bồ Đề! Tất cả Chư Phật và pháp Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác của Chư Phật đều từ kinh này phát ra. Tu Bồ Đề! Nói Phật pháp đó, tức chẳng phải Phật pháp”.

* Phật dạy “Tất cả Chư Phật và pháp Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác của Chư Phật đều từ kinh này phát ra”.

❖ Kinh này là gì?

- Là trí tuệ (Bát nhã) cứng chắc như Kim Cang nơi mỗi người.
- Chư Phật đều bắt đầu từ Tánh Kim Cang bất hoại này để tu hành → Thì mới thành Phật.
- Cũng phải từ trong này mới thành được và diễn nói được pháp Vô thượng Bồ-đề → **Phật pháp**.

✧ **Kinh này là mẹ của chư Phật. Vì sao?**

✧ **Thành Phật** → Là thành tựu viên mãn quả vị vô sanh. (*Bất động, không còn sanh diệt*).

✧ **Muốn thành tựu quả vô sanh** → Thì phải bắt đầu từ nhân vô sanh. (*Không thể từ sanh diệt*).

➤ **Thẻ ngộ Tánh Kim Cang nơi chính mình:** Chính là thẻ ngộ nhân vô sanh này.

➤ **Thẻ ngộ** → **Sống ngay đó là chân thật tu hành.**

▪ **Không rời tánh này mà tùy duyên tiêu dung tập khí, tu tập các pháp lành → Do đó:**

- Khi tiêu dung tập khí, làm các hạnh lành → Cũng chính là lúc **TU TẬP** (Bởi không rời tánh).
- Tu tập (sống thẳng tự tánh giác) và làm các hạnh lành → Không hai, không khác.
- Cho nên đó cũng chính là từng bước làm thành công hạnh chính mình.

▪ **Trải nhiều kiếp, công viên, quả mãn → Thành tựu Phật đạo.**

➔ **Do đó Phật nói:** *“Tất cả Chư Phật và pháp Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác của Chư Phật đều từ kinh này phát ra”.*

➔ Từ tâm thể viên mãn Phật đạo, tùy duyên nói pháp → Đưa người về trong ấy → Cũng là ý nghĩa: *“Pháp Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác của Chư Phật đều từ kinh này phát ra”.*

❖ **Phật dạy tiếp:** *“Tu Bồ Đề! Nói Phật pháp đó, tức chẳng phải Phật pháp”.*

➤ Khéo mắt hút tất cả - không mê → **Tất cả hiện thành** ⇔ Dè dặt: Không vụng về → Thành tướng.

